

KRISTAUS KARALIAUS

aiwa

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

ATVELYKIO SEKMADIENIS.

Evangelija

Jono 20, 19-31.

ANUO metu: Tą pačią pirmą savaitės dieną vakare, durims, kur buvo susirinkę mokytiniai, esant uždarytomis dėl žydų baimės, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir jiems tarė: Ramybė jums. Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokytiniai, pamatę Viešpatį, džiaugėsi. Jis vėl jiems tarė: Ramybė teesie su jumis. Kaip Tėvas mane siuntė, taip ir aš jus siunčiu. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir jiems tarė: Imkite šventąją Dvasią. Kam nuodėmės atleisite, tam jos atleistos, ir kam sulaikysite, jos sulaikytos.

Vieno iš dvylikos, Tomo, kurs vadinamas Dvynas, nebuvo drauge su jais, kuomet Jėzus buvo atėjęs. Tuomet kiti mokytiniai jam sakė: Mes matėme Viešpatį. Bet jis jiems atsakė: Jei nepamatysiu jo rankose vinių perdūrimų, neįdėsiu savo piršto į vinių vietą ir neįdėsiu savo rankos į jo šoną, netikėsiu. Po aštuonių dienų jo mokytiniai vėl buvo viduje ir Tomas drauge su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir tarė: Ramybė teesie jums. Po to jis tarė Tomui: Įdėk čia savo pirštą, matyk mano rankas, ištesk savo ranką ir įdėk į mano šoną, ir nebūk netikėlis, bet tikintis. Tomas atsakė ir jam tarė: Mano Viešpats ir mano

Lektija

I Jono 5, 4-10

MYLIMIAUSIEJI: Visa, kas yra gimę iš Dievo, nugali pasaulį; ir tai yra nugalėjimas, kurs nugali pasaulį: mūsų tikėjimas. Kas gi yra, kurs nugali pasaulį, jei ne tas, kurs tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus? Tasai yra, kurs atėjo per vandenį ir kraują, Jėzus Kristus; ne vien per vandenį, bet per vandenį ir kraują. Ir Dvasia yra, kuri liūdi, kad Kristus yra tiesa. Nes trys yra, kurie liūdi, danguje: Tėvas, Žodis ir šventoji Dvasia; ir tie trys yra viena. Ir trys yra, kurie liūdi, žemėje: Dvasia, vanduo ir kraujas; ir tie trys yra viena. Jei mes priimame žmonių liūdimą, tai Dievo liūdimas yra didesnis, nes tai yra Dievo liūdimas, kurs yra didesnis, kad jis yra liūdi, apie savo Sūnų. Kas tiki į Dievo Sūnų, turi savyje Dievo liūdimą.

Dievas. Jėzus jam tarė: Kadangi mane matei, Tomai, tu įtikėjai; palaiminti, kurie nematė ir tikėjo.

Jėzus padarė savo mokytinių akivaizdoje dar daug kitų stebuklų, kurie nesurašyti šitoje knygoje. Tai gi parašyta, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus, ir kad tikėdami turėtumėte jo vardu amžinąjį gyvenimą.

Ramybė Teesie su Jumis

DIDŽIOJO penktadienio ir šeštadienio — agonijos ir karsto — nuotaika Velykų rytui auštant pradėjo blaivyti. Ją sklaidė žinios viena kita vydomos, kad Jėzus yra kėlėsis iš numirusių, kad Jis tai vienam tai kitam jau yra pasirodęs. Jėzaus mokiniai, bijodami žydų vyresniųjų, tik sutemus susirinko draugėn, kad pasiguostų pasakojimais apie Jėzaus pasirodymus. Bet Dievo gerumas tol iprašoka ir didžiausius žmogaus lūkesčius. Susirinko jie pasiguosti tik pasakojimais apie Jėzaus pasirodymus, o Jėzus paskubino juos paguosti pats jiems pasirodydamas. Jis atėjo pas juos nepravėręs užrakintų durų. Stoję jų viduryje ir meiliai jiems tarė: Ramybė jums. Parodęs saviesiems, nustebusiems ir manantiems, kad dvasią regį, rankų ir šono žaiždas dar meiliau tarė: Ramybė teesie su jumis. Po aštuonių dienų vėl esant visiems mokiniams drauge, tarp jų ir Tomui, Jėzus vėl atėjo pas juos ir pasveikino juos žodžiais: Ramybė teesie su jumis.

Pranašautasis ramybės kunigaikštis laimėjo. Didžiausias ramybės priešas — nuodėmė nugalėta, Dievo teisingumas patenkintas, žmogui pelnyta galimybė vėl darniai sutvarkyti savo santykius su Dievu ir džiaugtis laimėjimais kovoje už savo laimę. Jėzus, ramybės saviesiems linkėdamas, ir linki jiems ne ko kita, kaip pasinaudoti šiais Jo pergalės vaisiais ir nesutrukdomai veržtis meilės akcija kas kart tampresnėn meilės vienybėn su Dievu. Nes kaip magneto plunksnelė nurimsta tik radus magneto polių ją į save traukiantį, taip ir žmogus gali nurimti tik atradęs savo gyvenimo polių — Dievą.

Priešingoje linkmėje t. y. nuodėmėje, žmogus negali jaustis ramus — patenkintas, nes joje negali rasti tiesos, kuri pilnai pasotintų jo protą,

trokštanti visa žinoti, negali sutikti toki bičiulį, kurio bičiulystė patenkintų jo širdies troškimą mylėti geriausiąją būtybę ir džiaugtis ištikimiausia ir amžiais trunkančia bičiulyste. Tad kol žmogaus santykiai su Dievu yra netvarkoje, tol jis negali jaustis patenkintas, tol jo santykiai ir su kitais sutvėrimais yra netvarkoj, nes šiuos pastaruosius galima sutvarkyti tik anų jų šviesoje, juo-e galima išlaikyti lygsvarą tik pasilaikant santykių su Dievu, kurių amžinumas duoda žmogui atsparumo išlaikyti lygsvarą gyvenimo srovėje.

Veltui tat tautos šaukia taikos kongresus, kol jų vidaus gyvenimas tvarkomas nuodėmės, o ne Dievo įstatymo; veltui kaimynas žadasi gyventi ramybėje su kaimynu, kol jų šeimose nepaisoma Dievo teisių; veltui žmogus ieško ramybės moksle, turtuose, gyvenimo trukšme. Ten jos nėra. Jis tol neras ramybės kol vaikščios nusidėjėlių Augustinų ir Magdalenų keliais, kol galų gale nepasuks į šventųjų Augustinų ir Magdalenų gyvenimo kelius.

Kaip skeleto netekęs žmogaus kūnas yra ne kas kita, kaip beformė masė, taip ir žmogaus gyvenimas, kai jam atsparumo neteikia darnūs žmogaus santykiai su Dievu, virsta beformiu krutėjimu, kurio išdava moralinis chaosas.

V. Jėzus dalindamasis su apaštalais pergalės džiaugsmu, linkėjo jiems, o jų asmenyje ir mums, ramybės t. y. darnių santykių su Dievu ir kurybingomis pastangomis duoti savo visam gyvenimui linkmę į tikrąjį savo gyvenimo polių — Dievą. Ne tik linkėjo, bet ir žadėjo suklupusiems pagalbą: kam atleisite nuodėmes, tam jos bus atleistos, dirbantiems paramos: aš su jumis iki pasaulio pabaigos.

Rašo Kun. J. G.

Dr. J. Prunskis

Šventųjų Sielos Nebuvo Mirusiųjų Jūromis...

Ir šventieji turėjo kūną, ne akmenį.

KARTĄ vieną šventąjį paklausė tik-ra jo sesuo!

— Broli, pasakyki (ką reikia daryti, kad likčiau šventa?

Atsakymas buvo trumpas:

— Reikia norėti.

Mes, daugumoje, lyg ir norime būti šventais, tačiau daugeliui atrodo, kad tikru šventuoju tegali likti tik tas, kuris gyvena vienuolyne, o gyvenantiems su žmonėmis tenka būti žmogiškais...

Bet šventieji kaip tik ir buvo labai žmogiški asmenys. Kaip vienas rašytojas sako:

— Šventųjų sielos nebuvo kaip Mirusiųjų Jūros, kur nepapučia gaivinantįs vėjelis ir kur nėra jokios gyvybės po sunkiu vandens klotu. Jie daugiau buvo kaip ta Genezerto jūra, kurioj yra daug bangų ir audrų, bet kuri pasidaro rami tik Viešpaties rankos mostelėjimo dėka.

— Šventieji, galbūt, labai apmarino savo kūną, bet nepadarė jo bejausmiu ar suakmenėjusiu.

Apie šventąjį Arso kleboną ir Pijaus X ašaras.

Mes žinome, kad didelę dalį savo gyvenimo Šventasis Arso klebonas praleido klausykloje, bet klystume, jei manytume, kad jisai nejautė to darbo sunkumo. Jo gyvenimo aprašyme randame, kad jis turėjo save gerokai prisiversti, kad atsikeltų prieš aušrą ir kai eidavo į kalusyklą, kuri tiek laiko ir jėgų iš jo pareikalaudavo, jis jautė tokį prigimimą atgrasumą, bet mokėjo save nugalėti.

Rašytojas Renė Bazin taip nusako žmogiškuosius Pijaus X, to šventojo popiežiaus, pergyvenimus:

— Vykstant popiežiaus rinkimams,

kai tik pamatė, kad didėja balsai, kurie gali užkrauti jam tą sunkiąją Šv. Petro našta, jisai viską darė, kad tik išvengtų to išaukštinimo. Jis kalbėjo kar-dinolams; "Negalvokite apie mane, aš neturiu reikiamų savybių." Kai monsignoras Merry del Val buvo pasiūstas paklausti būsimąjo popiežiaus, ar jis vis dar nesutinka, monsignoras pamanė, kad tikriausiai jį atras koplyčioje. Taip ir buvo. Būsimasis Pijus X klūpojo ant koplyčios grindų, galvą žemai palenkęs, veidą paslėpęs rankose ir gausios ašaros riedėjo per jo veidus.

Dviejų šventų Pranciškų "išpažintys"

O Šv. Pranciškus Salezas, kaip jisai buvo palinkęs į nervingumą ir piktumą. Kaip sunkią kovą jisai turėjo kovoti, kad save pergalėtų. Jis atvirai pasisakė, kad pykčio aistra buvo neįprastai stipri jame ir kad turėjo labai įsitemti, kad save suvaldytų.

Šv. Pranciškus Asižietis neslėpė prieš brolius ir jiems prisipažino, kad kiekvieną kartą, kada tik jisai davė išmaldas, savyje jautė palinkimą į tuščią garbę. Jis nenuėmė esąs kitokiu, negu iš tikrųjų buvo, bet visgi mokėjo save pergalėti ir savo gyvenimą mokėjo palenkti Dievo garbei.

Šv. Teresėlė atskleidžia savo vidaus kovų paslaptis.

Šv. Teresė Vaikelio Jėzaus savo sielos istorijoje prisipažįsta, kiek daug dalykų jai atrodė nemaloniais: ji pasisako, kad nekartą rytais ji jautėsi neturinti drąsos ir energijos praktikuoti tą ar kitą dorybę, kartą ji vos vos neparodė savo susierzinimo, kai kita sesuo skalbykloje aptaškė ją nešvariu vandeniu; jai buvo nelengvas bandymas išlaikyti pusiausvyrą matant kitos sesers neramų užsilaikymą per medita-

cijas, ir pastangos susilaikyti nuo nekantrumo, rašo ji pati "man tiek daug kartais kaštavo, kad aš jaučiausi lyg besimaudanti savo prakaitė."

Asižietis ir... marcipanai.

Kai Šv. Pranciškus Asižietis nusilpęs jautėsi, kad jau paskutinės jo dienos atėjo, pasišaukė savo vienuolijos bendrininką ir jam tarė:

— Žinai, kaip ponija Jacqueline de Settesoli yra mums atsidavusi, ir aš dėlto tikiu, kad jai suteiktų nemažai paguodos pranešimas, kokiame stovysite aš esu. Ypač jai pasakyki, kad ji atsiųstų tų marcipanų, kokių ji daugelį

kartų buvo padariusi man esant mieste."

Tie marcipanai tai buvo saldainėliai, padaryti iš migdolų ir cukraus, ir nėra abejonės, kad Šv. Pranciškus jų gavo, ar bent jie buvo pakeliui prieš jo mirtį...

Taigi, šventieji buvo žmonės, kurie turėjo panašius polinkius ir sunkumus kaip mes, kurie turėjo tas pačias dvasios kovas pakelti, tik jie buvo ištvermingi ryštingume, patvarūs savo geroje valioje ir, kaip tas gėlės žiedas, visada atviri iš Dangaus krintantiems Dievo malonės lašams.

**Užsisakykite Sau ir Kitlems
Tėvų Marijonų Ruošiamą Žurnalą**

"THE MARIAN"

Prenumerata — \$1.00 metams

Jo Eminencija kardinolas G. Pizzardo po pamaldų Lietuvos Nepriklausomybės dienos šventėje, Romoje, lietuvių tarpe. Šalia jo sėdi mums gerai pažįstamas J. E. vyskupas P. Būčys, M. I. C.

LAIŠKAI BROLIUI

BRANGUSIS,
Noriu čia pat padėkoti už malonius sveikinimus ir geriausius linkėjimus šv. Kazimiero dienoje. Tiesa, padėka pasieks vėlokai, net, gal, ir bus Velykos atėjusios, bet mano dėkingumas palika visada tas pats.

Sakaisi, jog protarpiais yra sunkoka melstis, nes viskas sekasi, esi sveikas ir nenumanai ko beprašyti. Malda, Brolau, yra ne vien prašymas, meldimas; bet yra minties ir širdies pakėlimas į Dievą. Kurį laiką galėtumei pabandyti kasdien padėkoti Galybių Viešpačiui už visa apturėtą gerą. Juk yra už ką dėkoti. Turi apšviestą Dievo Apreiškimu ir žmonių mokslais protą, išlavintą valią ir gerą būdą; atmeni geruosius sumanymus ir padarytus darbus; kūnas yra sveikas ir visi pojūčiai: klausas, regėjimas, skonis, pauostymas, palytėjimas, šaltis — šilumos atjautimas, pusiausviros skausmo ir visi kiti yra tvarkoje; turi kūno jėgą, stiprybę ir dvasios jėgas, k. a. pamėgimą, pasigrožėjimą, prielankumą, meilę, pasitikėjimą, viltį geriems dalykams ir priešingus nepamėgimus blogiems; gavai be to lakią vaizduotę, gražią kalbą, jautrią sąžinę, savijautą, nujautimus, sąmonę ir pasąmonę, dorybes ir visą antprigimtinį sielos gyvenimą, su gausiomis Dievo dovanomis ir pašvenčiamąją malonę, per kurią tapai Dievo vaikas ir Jėzaus Kristaus brolis.

Be to, Viešpats Dievas pavedė visą medžiaginį pasaulį valdyti, tvarkyti, naudotis ir sau patogesnį gyvenimą susikurti. V. Dievas, kaip žinai, net angelams yra pavedęs mus globoti, kad tik atsiektume savo galutinio tikslo. Tad, Brolau, yra už ką gerajam Dievui dėkoti.

Dar turime prieš mus gyvenusius dvasios didvyrius, kurie, kartu veikda-

mi su Dievo malone, pasidarė šventi. Visų — gi šventųjų pryšakyje stovi Dangaus ir Žemės Karalienė, Nekaltai Pradėtoji Švenčiausioji Mergelė Marija. Jos-gi globą atjaučia ne vien pavieni žmonės, bet ištisos tautos. Tą liūdija Liurdas, Fatima, Lietuvos Aušros Vartai, Žemaičių Kalvarija ir kitos vietos.

Galėtumei, Brolau, padėkoti V. Dievui ne vien už save, bet ir už tuos, kurie daug gauna iš Dievo dovanų, o neprisirengia ačiū pasakyti. Geriausia yra sudėti savo padėką į Švč. Marijos rankas ir per Ją paaukoti šias savo padėkos maldas Švč. Jėzaus Širdžiai ir Švč. Trejybei.

Esu tikras, kad kiekvienas padėkos žodis pataikys aidu į Mylimiausiojo Jėzaus Širdį ir susilauksi gausesnių, ar sau reikalingesnių malonių, bei dovanų. Nes kas moka padėkoti už gautas malones, tas pasirodo vertas jų daugiau gauti.

Priimki, Brolau, nuoširdžius sveikinimus ir geriausius Dievo palaimos linkėjimus. O iš mirusių Prisikėlusis Išganytojas tegul patraukia Tavo, Brolau, širdį prie nenykstančių vertybių.

Su tikra pagarba,

Tavo brolis

Kun. Kazimieras

Puikybė

Kaip vėjas šviesą užgesina
Ir gailią rasą išdžiovina,
Pakeldams sūkurį didžiausią
Išrauja medį kuostipriausią:
Taip lygiai žmogus iš puikybės
Gesina šviesą sau dorybės,
Džiovina rasą maloningą,
Tuštybę rinkdams sau blėdingą.

J. Naruševičius.

Vyskupas Petras Būčys, M. I. C.

Paskutinis Teisimas

VIEŠPATS Jėzus tad sakė: "Tuomet pasirodys danguje žmogaus Sūnaus ženklas, ir tuomet visos žemės giminės raudos ir matys žmogaus Sūnų ateinantį dangaus debesyse su didžia galybe ir didenybe. Jis siųs savo angelų su trimitu ir su skardžiu balsu, ir jie surinks Jo išrinktuosius nuo keturių vėjų, nuo vieno dangaus pakraščio iki kitam". (Mat. 24, 30-31). Šitą antrąjį galingąjį V. Jėzaus atėjimą į žemę senieji tikybos rašytojai vadina graikišku vardu *parusia*, t. y. antras apreiškimas. V. Jėzus ateis su tuo savo Kūnu, kuris gimė iš Šv. Marijos, kuris kentėjo ir mirė prikaltas prie kryžiaus. Tas atėjimas bus visiems matomas: "Kaip žaibas iš-eina nuo rytų ir pasirodo iki vakarų, taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjimas". (Mat. 24, 27). Šitą aplinkybę mums pasako V. Jėzus persergėdamas prieš tuos melagingus kristus, kurie dar prieš žmonijos gyvenimo pabaigą klaidins pasaulį pasislėpusio Kristaus vardu. Antrasis Kristaus atėjimas nebus slaptas.

Dažnai sakoma, kad paskutinis visuotinis pasaulio teisimas būsiąs Jozapato slėnyje šalia Jeruzalės miesto. Tam priešais atsakoma, kad tas slėnis yra mažas. Į jį anaip tol nesutilps viso pasaulio žmonės. Galimas daiktas, kad ties tą vietą apsistos V. Jėzus teisėjas, o kiek vietos užims teisiamieji, tas ne-naudinga gvildinti: V. Jėzus to neapreiškė.

Patį teismą V. Jėzus šitaip apsa-ko: "Kuomet gi žmogaus Sūnus ateis savo didenybėje ir draug su juo visi jo angelai, tuomet jis atsisės ant savo didenybės krasės. Visos tautos bus surinktos ties juo, ir jis atskirs juos vienus nuo kitų, kaip piemuo atskiria avis nuo ožių. Avis jis pastatys savo dešinėje, ožius gi kairėje. Tuomet karalius,

tars tiems, kurie bus jo dešinėje: At-eikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite jums nuo pasaulio įkūrimo prirengtą karalystę. Nes aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote; buvau ištroškęs, ir jūs mane pagirdėte; buvau svečias, ir jūs mane priėmėte; buvau nuogas, ir jūs mane padengėte; ligonis, ir jūs mane aplankėte; buvau kalėjime ir jūs atėjote pa mane. Tuomet teisieji jam atsakys ir tars: Viešpatie, kuomet mes tave matėme alkana ir tave valgydinome, trokštantį ir tave girdėme? Kuomet mes tave matėme svečią ir tave priėmėm, ar nuogą ir tave apdengėme? Arba kuomet mes tave matėm ligonį ar kalėjime, ir atėjom pas tave? Ir atsakydamas Karalius jiems tars: Iš tikrųjų sakau jums, kiek kartų jūs tai padarėte vienam šitų mano mažiausių brolių, man padarėte. Tuomet jis sakys ir tiems, kurie bus kairėje: Eikite šalin nuo manęs, prakeiktieji į amžinąją ugnį, kuri prirengta velniui ir jo angelams. Nes aš buvau išalkęs..... Tuomet ir jie jam atsakys tardami: Viešpatie, kuomet mes tave matėm alkana, ar trokštantį, ar svečią, ar nuogą, ar ligonį, ar kalėjime ir tau netarnavome? Tuomet jis jiems atsakys, tardamas: Iš tikrųjų sakau jums, kiek kartų tai nepadarėte vienam iš šitų mažiausių, nė man nepadarėte. Ir eis šitie į amžinąją kančią, o teisieji į amžinąjį gyvenimą". (Mat. 25, 31-46).

Šitais žodžiais Išganytojas mums apreiškė tikrai galutinąjį teismo ištarmę, o visa teismo eiga liko neapreikšta. Mūsų protas apskritai į ateitį labai mažai tesiekia, juo labiau į tokią tolimą ateitį, kaip visuotinis pasaulio teisimas. Taigi savo protu nelabai galime papildyti tai, ko V. Jėzus neapreiškė. Tačiau nebe naudos yra tas protas. Jis (Nukelta į 11 pusl.)

SU MŪSŲ BENDRADARBIAIS

Protokolas TT. Marijonų Bendradarbių Dr-jos 20-tojo Seimo įvykusios 1947 m. vasario 2, d., Aušros Vartų parap. salėje, Chicago, Illinois

Seimas prasidėjo 10-tą val. iškilmingomis Mišiomis, Aušros Vartų parapijoje. Mišias atnašavo kun. A. Martinkus, Dievo Apveizdos parap. klebonas. Asista, kun. P. Bulovas, M. I. C., — diakonu, kun. J. Šaulys, M. I. C. — subdiakonu. Ceremonijų vedėjas — klierikas A. Margis, M. I. C. Mišių metu giedojo Marijonų Seminarijos klierikų choras.

Kun. Dr. J. Prunskis išskilmėmis pasakė atatinamą pamokslą. Gausus seimo dalyvių priėmimas Šv. Komunijos sukėlė labai impanuojantį vaizdą.

Pamaldoms užsibaigus, seimo atstovai susirinko parapijos salėje pietums. Gardžiai pasivaišinę susirinkusieji pasiklausė kelta kalbų, kurias vedė bendradarbių dvasios vadas, kun. A. Miciūnas, M. I. C. Kalbėjo taipgi sekan tieji: C. Druktenis, p. Navickienė, p. Mozerienė, p. Saučiūnienė.

Posėdis prasidėjo 2-trą val. po piet, Aušros Vartų parapijos salėje. Posėdį atidarė apskrities pirmininkas, C. Druktenis pakviesdamas kun. J. Jančių, M. I. C., Tėvų Marijonų Provincijolą, sukalbėti maldą. Į seimo prezidiumą įėjo sekan tieji: pirm. J. Mozeris, vicepirm. p. Saučiūnienė, rašt. p. Jasparienė, ir klierikas J. Klebauskas, M. I. C.; mandatų komisijon — klierikai B. Uždavinis, M. I. C., V. Brazauskas, M. I. C., ir S. Balsiūtė; rezoliucijų komisijon — p. Gaurilius, buvęs sekretorius Lietuvos atstovui Vatikane, p. P. Gudas ir klierikas J. Navickevičius, M. I. C.

Valdybai užėmus savo vietas, pirm. J. Mozeris pasveikino seimo dalyvius. Savo kalboje apibūdino Tėvų Marijonų

atliktą darbą. Baigdamas savo kalbą ragino bendradarbius ir toliau tęsti tą kilnų darbą remtimi Marijonų Kongregaciją.

Paeiliui sekė praeito seimo protokolo skaitymas. Protokolas vienbalsiai užgirtas ir priimtas.

Sveikinimai

Pirmas seimą sveikino kun. Dr. A. Jagminas, M. I. C. seminarijos viršininkas. Sveikindamas seimą Hinsdale namo vardu, pripažino, kad jam trūksta žodžių tinkamai išreikšti savo dėkingumą bendradarbiams už jų gerą širdį. Pabrėžė faktą, kad bendradarbių nenuilstanti darbai ir nuoširdi parama yra kaip tik skatinimas jaunesniesiems klierikams prie geresnio, tobulesnio darbo. Baigdamas, pakvietė visus seimo dalyvius atvažiuoti į metinį pikniką, pasilinksminį, pasigėrėti Marijonų Kalnelių gamta.

Pirmininkas pakviečė, buvusį sekretorių Lietuvos atstovą Vatikane, p. J. Gaurilių pasveikinti seimą. Kadangi kalbėtojas neseniai atvykęs iš Europos, jis protarpiais nupiešė seimo dalyviams Lietuvos dabartinį skaudų padėtį. Baigdamas p. Gaurilius priminė seimui, kad nors Tėvų Marijonų uždaviniai prieš karą buvo svarbūs, karei užsibaigus jie dvigubai padidėjo nes Tėvai Marijonai yra tas švyturys į kurį atkreipta visų lietuvių akys. Tėvai Marijonai yra centras lietuviškojo žodžio Amerikoje.

Sekė dvasios vado raportas, Kun. A. Miciūnas, M. I. C. savo raporte pareiškė didelį džiaugsmą skaitlingu būriu delegatų per Mišias ir pačiame sei-

me. Širdingai dėkojo susirinkusiems už jų pasišventimą, už jų gerumą ne tik kad atvyko į seimą, bet ir už duosnumą ir pasidarbavimą meto bėgyje. Savo raporte pageidavo, kad bendradarbiui mirus ar susirgus būtų jam, dvasios vadui, pranešta. Tokiu būdu galėsias atsilankyti į namus.

Grižtant prie dienotvarkės, pirm. pakvietė atstovus pateikti atskirų skyrių raportus:

1-ojo skyriaus, Melrose Park, raportą išdavė p. Kantautas. Skyrius sveikino seimą su \$60.

5-ojo skyriaus, Marquette Park, raportą pateikė p. Saučiūnienė, pranešdama, kad skyrius gražiai dirba ir narių nepermažiausia. Skyrius sveikino seimą su \$200.

8-ojo skyriaus, Town of Lake, raportą išdavė p. Plakaitė.

10-ojo skyriaus, Bridgeport, raportą pateikė p. Melkienė kuri pranešė, kad jų skyrius susidaro iš 69 narių ir susirinkimai įvyksta kas mė. esį. Skyrius sveikino seimą su \$525.

19-ojo skyriaus, West Side, raportą išdavė p. Druktenis.

21-ojo skyriaus, Cicero, Ill., raportą išdavė p. Mozerienė. Pranešė, kad skyrius gražiai darbuojasi. Sveikino seimą su \$650.

26-ojo, 18th Street, skyriaus raportu nebuvo.

35-ojo, Brighton Park, skyriaus raportą išdavė p. Jasparienė. Skyrius sveikino seimą su \$300.

Raportams baigus seimo dalyviai pasiklausė kun. Dr. K. Matulaičio, M. I. C. seimui paruoštą referatą: "Marijonų Vienuolijos Bendradarbių Artimesnieji Uždaviniai." Kun. Matulaitis apibūdino seimo dalyviams a. a. arkivyskupo Jurgio Mačulevičiaus, M. I. C., kūno perkėlimo iš Kauno į Marijampolę iškilmes.

Kalbėdamas apie Arkivyskupą, pabrėžė jo asmens šventumą, aukštas dorybes, taip, kad yra vilties, jog greitai melsimės ne už jį bet į jį, prašydami jo užtarti už mus pas Dievą. Todėl ir ragino seimo dalyvius prašyti didelių stebuklų per Arkivyskupo užtarymą. Jeigu norime kad ko greičiausiai prisidėtų arkivyskupo Jurgio beatifikacijos byla reikia aiškių įrodymų, kad Dievas, Arkivyskupo prašomas, daro stebuklus. Toliau pasiūlė seimo dalyviams: 1) susitarti bent protarpiais karštai pasimelsti ir paprašyti Dievo, kad arkivysk. J. Matulevičius būtų greičiau iškeltas į šventųjų eilę; 2) kad Marijonų Vadovybė rastų priemonių arkivyskupo Jurgio beatifikacijos bylą iškelti ir laimingai praveisti.

Kalbėjo apie reikalingumą duoti jaunajai lietuvių kartai katalikišką žurnalą anglų kalboje ir džiaugėsi kad jau tuo reikalu pradėtas darbas. Pasiūlė seimui: 1) kad redaktoriai būsimo žurnalo nenutoltų nuo katalikiškos lietuviškos dvasios; 2) kad visuomenė paremtų tą žurnalą prenumeratais.

Toliau savo referate sukėlė mintį, kad Amerikos lietuviai, ypač senesnioji karta, atjaučia lietuviškų knygų badą. Tas badas išnyks jeigu lietuviai imsis priemonės remti katalikiškų lietuviškų knygų leidimą. Pasiūlyta seimui: 1) kad Bendradarbių Centras sudarytų "Lietuviškos Knygos Klubą" kuris gamintu ir spausdintų knygas. 2) kad Bendradarbiai prižadėtų to Klubu vedėjams užmokėti už jo leistas knygas, paimant po vieną ekzemplierių kiekvienos knygos; 3) pradžioje pirmais bandymo metais, kiekvienas bendradarbis pažadėtų nusipirkti naujų lietuviškų knygų už \$10 vertės.

Baigdamas referatą, kun. K. Matulaitis ragino, kad Bendradarbiai praplėtę kiek Organizacijos įstatus, užsibrėžtų atgauti Bažnyčiai ir Dievui kiek ga-

lint daugiau žmonių, pasiūlydamas, kad iš veiklesnių ir gabesnių bendradarbių susidarytų pasaulinių misijonierių grupės ir kad Bendradarbių Centras jiems duotų atitinkamus nurodymus naujam darbui.

Seka sveikinimas nuo Federacijos Apskričio. p. Cibulskis sveikino seimą su \$25 Federacijos vardu ir pažymėjo, kad pinigai skirti aukštesnės mokyklos fondui.

Toliau pirmininkas pakvietė kun. M. Jodką, M. I. C., Aušros Vartų parapijos kleboną, pasveikinti seimą. Sveikindamas linkėjo seimui viso gero ir Dievo palaimos. Džiaugėsi, kad seimas įvyko jo parapijoje ir pakvietė kad ir ateinančiais metais Bendradarbiai laikytų seimą Aušros Vartų parapijoje.

Seka pasveikinimas p. Juozaičio Lietuvių Vyčių Organizacijos vardu, ir advokato J. Grish Marquette Park, Švento Vardo draugijos vardu. Adv. J. Grish priminė seimo dalyviams, kad turi visokiais būdais atsispirti grėsianti komunizmas mūsų šalyje, ir ragino bendradarbius toliau testuoti gražų ir kilnų darbą. Ta proga buvo pranešta, kad a. a. p. Ignatavičienė iš Marquette Park paliko Marijonams \$1,000 savo testamentu. Pinigai buvo įteikti per advokatą J. Grish. Už a. a. Ignatavičienės sielą seimo metu atkalbėta malda.

Jam baigus, seimą pasveikino advokatas Česnulis. Apibūdinęs Marijonų sunkią pradžią pabrėžė faktą, kad šiandien Marijonai ne tik įstaigų turte bet ir dvasioje išsiplėtę įvairiose Amerikos šalyse.

Pirmininko pakviestas raštininkas perskaitė seimo dalyviams atsiųstus sveikinimus. Laiškais sveikino seimą sekantieji: Šv. Kazimiero Seserys; Nekalto Prasidėjimo Šv. P. Marijos Seserys; Marijonų Seminarijos Misijų kuopa; p. Jančiai iš Lawrence, Mass. su \$20 auka; Mrs. S. Shultz iš San Leandro, Cal., su \$5 auka; p. A. Švilpauskis

Sek Mane...

Pramatymas veiksmuose

Nereikia tikėti kiekvienu žodžiu ar paklusti kiekvienam savo vidaus kūždėjimui, bet reikia pagalvoti atidžiai ir išmintingai kokia apie tą dalyką yra

Dievo mintis.

Deja, mes taip esame silpni, kad apie kitus daug lengviau manome ir kalbama blogai, negu gerai.

Tačiau tobuli žmonės lengvai netiki tam, ką jie girdi, nes jie žino žmones esant silpnus, palinkusius į blogą ir lengvapėdžius savo kalbose.

* * *

Didelė yra išmintis neveikti skubiai ir nesilaikyti užsispyrus savo nuomonės.

Taip pat yra išmintinga netikėti be atodairos visam tam, ką žmonės kalba, o išgirdus ir patikėjus nepaskubėti tuojau kitiems pasakyti.

Klausyk patarimo išmintingą ir sąžiningą žmogų; verčiau duokis vedamas išmintingesnio už save, negu sek savo paties nusistatymą.

Geras gyvenimas daro žmogų išmintingą Dievo akyse ir duoda jam didelį patyrimą.

Juo labiau būsi pasižeminęs ir atsidavęs Dievui, tuo būsi išmintingesnis ir ramesnis dvasia.

nė iš San Leandro, Cal., su \$5 auka; ir P. Liepuonis iš Detroit, Mich., kuris taipgi atsiuntė seimui auką.

Po to žodžiu seimą sveikino p. Lancauskienė. Ta proga įteikė \$100 dovaną.

Taipgi sveikino seimą Labdaių Sąjunga su \$16 auka — \$5. dovana nuo kun. Juozaičio.

(Bus daugiau)

PASKUTINIS TEISMAS

Perkelta nuo 7 pusl.)

mums parodo, kad paskutinis teismas nebus viena tik išskilmė, kurioje visi tylės, tik vienas V. Jėzus paskelbęs ištarmę ir tik po jos atsiliieps teisieji ir pasmerktieji. Protu pasiekiame, kad paskutinis teismas tam suves visus žmones į krūvą, kad jie visi pamatytų, ką kiekvienas yra padaręs ir ką visi yra atlikę, ką žmonės darė Dievui ir ką Dievas darė žmonėms.

Blogieji papratę kaltinti kitus, bet ne save. Begyvendami šiame pasaulyje, jie dažnai kaltina Dievą. Jei jie tai daro ir pragare būdami prieš paskutinį visuotiną teismą, tai jie neteks galimybę to daryti po to teismo, nes išvys, kad Dievas gelbėjo visus ir juos pačius ypatingai, bet jie tėviška meile pasinaudoti nenorėjo. Gerieji džiaugsis savo išganymu. Jie, matydami pasmerktųjų nelaimę, laimės tas valandas, kuriose naudojosi Dievo malonėmis. Jie matys, kad tos malonės sudarė visą jų gerumą ir jų nuopelnus, ir jų laimę. Už tatau jie visu savo dvasios ir kūno smarkumu mylės Dievą.

V. Dievas nepasirodė savęs angelams prieš jų ištyrimo laiką. Jį išvydo tik tie angelai, kurie ištyrime liko ištikimi. Neištikimieji virto velniais ir Dievo nematė nė nemato. Dievas neapsreiškia nė žmonėms gyvenantiems pirmąjį gyvenimą prieš mirsiant. Jį išvysta tik tie, kurie pilnai atsisteisę patenka į dangų. Pilnas V. Dievo pasireiškimas įvyks paskutiniame teisme visiems. Tik ne vienas jis bus išrinktiesiems, kuriuos apsiaus Jo šviesybės garbė, ir pasmerktiesiems bei velniams, kurie išvys ką yra prastoję, bet negalės pasinaudoti Jo veido šviesybe. Baisiausos rūšies aklybė bus jų dalis. Dėja, ta aklybė jau prasideda šiame gyvenime, kada žmogus ima neregėti V. Jė-

zaus tiesų.

Paskutiniame teisme teisėjo sosto sėdės V. Jėzus, ne Dievas Tėvas, ne švč. Trejybė. V. Jėzus yra Dievas ir žmogus. Taigi žmogus teis žmones. Paskutinis pasaulio teismas bus paskutinis pelnomojo žmonių gyvenimo laikotarpio veiksmas. Tas laikotarpis prasidėjo žalčio gundymu rojuje ir baigsis visuotiniu teismu. Sutvėręs žmogų V. Dievas jį pakėlė į antgamtybę ir save pasiskyrė būti jam tikslu. Bet žmogus ištikimybę turėjo pripažinti tą tikslą. Paskutinis teismas parodys, jog Dievas nevartojo prievartos žmonėms, kad Jį pripažintų tikslu. Tas teismas taip pat parodys, kiek žmonių Dievą pripažino savo tikslu ir kiek nenorėjo Jo pripažinti. Visi išrinktieji bus Jį pripažinę, visi pasmerktieji bus Jo nepripažinę.

Nuo Ievos ir Adomo dienų piktasis angelas, kitaip sakant velnias, kovojo su Dievu už sielas. Po paskutinio teismo tos kovos daugiau nebebus, nes nebeliks kas būtų galima apgauti. Pasmerktieji, nenorėjusieji Dievą turėti savo tikslu, matys, ką jie to tikslo vietoje apsirinko. Visas jėgas, kokios velnias pavartodavo ir pavartoja neatsargiems apgauti, sieloms paviliot, Dievo darbams suardyti, Jo apreiškimui apdumti, po paskutinio teismo pakreips prieš nelaimingąsias savo apgaulės aukas.

Melskimės ir dirbkime, kad jų būtų nedaug.

—ooo—

Nedraskyk ir nenumesk "Laivo", bet susirinkęs visų metų pasidaryk knygas. Netiktai patsai galėsi gražiais skaitymais ir paveikslais gėrėtis, bet ir tavo vaikai turės kuo pasidžiaugti.

* * *

Bloga badas, bloga karas, blogs nesveikas oras, bet blogiausias už viską — kaimynas nedoras.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

Einant stacijas, ar reikia priklaup-ti prieš kiekvieną?

Paprastai priklaupinama. Tačiau tai priklauso nuo asmens, nes Bažnyčia šia-me dalyke nėra paskelbusi jokių įstaty-mų ar padarius jokių smulkių nurody-mų kaip reikia eiti stacijas. Reikalau-jama tik eiti nuo vienos stacijos į kitą apmestinėjant Jėzaus kančią.

Mirus pakrikšties kūdikiams, ar jie tampa angelais ar šventaisiais?

Sielos pakrikštytų kūdikių mirusių nesulaukčius protavimo amžiaus, t. y. kada jie dar negali nusidėti, eina tuo-jaus į dangų ir stoja į Bažnyčios neka-nonizuotų šventųjų eiles.

Angelai yra skaisčios dvasios be kūnų. Dievas angelus sutvėrė prieš žmo-gų. Joks žmogiškas sutvėrimas negali tapti angelu.

Ar mirtiną nuodėmę papildusio as-mens maldos turi vertę?

Taip. Tokio asmens maldos turi vertę, bet jomis jis sau pačiam negali užsipelnyti jokių nuopelnų. Tačiau, mir-tiną nuodėmę papildęs asmuo per savo maldas gali sulaukti Dievo gailestin-gumo ir apturėti veikiančiąją malonę, kas pagelbės jam nusikratyti mirtino-sios nuodėmės.

Ar visi popiežiai buvo italai?

Toli gražu ne. Juk pats pirmutinis popiežius, Šv. Petras buvo žydas. Daug buvo kilę ir iš kitų tautų — graikų, prancūzų, ispanų, vokiečių, o'andų ir anglų.

Kuriš yra visų Sakramentų kilniau-sias?

Šv. Eucharistija yra didžiausias ir kilniausias visų Sakramentų, nes tai yra mūsų Dieviškojo Išganytojo, Jėzaus

Kristaus Brangiausias Kūnas ir Krau-jas duonos ir vyno pavidale.

Jeigu kurtieji ir nebyliai gali raštu atlikti išpažintį, dėl ko ir kiti negali atlikti išpažintį ir apturėti išrišimą laiškų?

Bažnyčios nustatyta išpažinties for-ma reikalauja, kad tikintieji asmeniškai ir balsiai išpažintų savo nuodėmes kunigui, ir iš jo priimtų išrišimą. Kur-tiems ir nebyliams pagelbėti atlikti šį svarbų sielos apsivalymo darbą leidžia-ma raštu išpažinti savo nuodėmes. Bet tai yra išimtis. Ta privilegija negali naudotis kas nori.

Kurtieji ir nebyliai atliekantieji iš-pažinti yra kunigo akyvaizdoje kada jis skaito jų nuodėmes ir duoda jiems išrišimą. Jie kunigo akyvaizdoje pareiškia intenciją išpažinti užrašytas nuodėmes.

Už ką yra kalbamos maldos po skai tytinių Mišių?

Šv. Tėvo Pijaus XI surėdymu mal-dos po skaitytų šv. Mišių yra kalbamos už Rusijos atsivertimą.

Kodėl nusidėjėlis turi išpažinti sa-vo nuodėmes kunigui?

Savo nuodėmėmis mes įžeidžiame Dievą, ir tokiu būdu netenkame Jo ma-lonių. Dievas kaipo įžeistasis asmuo nurodo būdą kaip turime Jo persipra-šyti. Kunigas, paties Dievo yra pašauk-tas, išrinktas iš žmonių tarpininkauti tarp Dievo ir žmonių. Dievas nurodė, kad kunigui išpažindami savo nuodė-mes, nusidėjėliai gali gauti atleidimą. Tai patvirtina Šventas Raštas kur Kris-tus kalbėdamas Apaštalams ir jų įpėdi-niams kunigystėje pasakė: "Kam nuo-dėmes atleisite, tam jos atleistos, ir kam sulaikysite, jos sulaikytos" (Jon. 20, 23).

Pranas Jančius, M. I. C.

Kiekvienam Savo Kelias Pas Dievą

DAŽNAI silpnu yra laikomas tas žmogus, kuris atleidžia kitiems už jam padarytas arba išsivaizduotas skriaudas. Bet, priešingai skriaudų atleidimas yra stiprybės ženklas, nes atleisdami nusilenkiam, K to už mus Galingesnio, Valiai. Atleidžiame, nors kartais ir nenoromis, nes Dievas mums įsakė tai padaryti.

Atleisdami artimo kaltes pildome Dievo valią. Dievo valios pildymas nėra savęs susivaldymo ženklas ir rodo, kad silpnumo ženklas. Atleidimas yra paties savęs susivaldymo ženklas, ir rodo, kad galime pažaboti žemus jausmus. O tai reikalauja stipruolio, valios milžino, ne ištiželio. Nors iš prigimties esame linkę skriaudos neužmiršti ir už ją atkeršyti visvien dėl Dievo pažadėto atlyginimo tariame: "Atleidžiu".

Kiekvienam savo

Turime pripažinti, kad kiekvienas sutvėrimas savo keliu eina prie Dievo. Kiekvienas užima ypatingą ir svarbią vietą Dievo akyse. Kiekvienas žmogus, kaip ir mes patys, turi savo palinkimus, būdą, jausmus ir savo akimis mato pasaulį. Nenuostabu, tat, kad jie visai kitokioj šviesoj mato dalykus.

Reikia stebėtis tik tuomi, kad tiek daug bendro ir panašumo randame.

Tautos eina savo keliais

Tautos taip pat Dievo akyse sudaro šeimą — jos neprivalo vieną kitą žeminti, žudyti. Kaip kiekvienas mūsų savo keliu eina prie Dievo ir turime teisę juo eiti, panašiai ir tautos ir kiti žmonės. Ir jų teises negalime paneigti.

Šiuos dalykus privalome atsiminti, apsvarstyti, ir iš širdies atleisti mums nusikaltusiems. Užmiršti kito daromas skriaudas, jam atleisti gali tik stipruo-

lis. Todėl ir atleidimas yra stiprybės ženklas.

Todėl reikia kiekvienam mūsų neužmiršti, kad "Tėvė Mūsų" gali būti mums pavojinga malda, nes Dievas gali skaitytis su mūsų žodžiu — kada savo lūpomis prašome, kad mums atleistų, kaip mes kitiems atleidžiam. Jei norime, kad Dievas mūsų prašymus išklautų, mums atleistų, atleiskime kitiems.

KUNIGO BOSKO PATARIMAI JAUNIMUI

Laimingas, kuris iš pat jaunystės atsiduoda Dievui.

Ištikimas jaunosose dienose Dievo įsakymų pildymas pasaldins tavo mirties valandą.

Jaunystės blogi įpratimai pražudys tavo gyvenimo laimę.

Stok į aršią kovą su tavo blogais palinkimais ir visur pasirodyk esąs uoliu kataliku.

Mažiausia kas dvi savaiti eik išpažinties; kuodažniausiai, sulig išpažinties klausytojo patarimu, prie šv. Komunijos. Kas dieną nors kiek atlikinėk meditacijos ar dvasinio skaitymo. Dažnai lankyk Jėzų švenč. Sakramente ir, be to, kas vakarą daryk nors trumpą sąžinės sąskaitą.

Stenkis būti giliai širdingai ir ištvermingai pamaldus į Mariją Krikščionių Pagelbą. Kad žinotum kokią vertę turi tas dievotumas nemainytum jo ant viso pasaulio turty.

ŽINIOS IŠ LIETUVIŠKOJO PASAULIO

● Kas pažino vargą, tas padeda vargstantiems. Brooklyne yra viena moteris, kuri į savaitę uždirba \$30. Iš to savo uždarbio ji pasiunčia kas savaitę Europon po vieną "CARE" pakietą, kuris kainuoja \$10. Iki šio laiko ji yra pasiuntusi jau 5 tokius pakietus.

Ta moteris tik prieš keletą mėnesių atvyko iš Vokietijos, kur ir pati gerai pažino vargą ir badą. Todėl ir dabar, pati mažai teuzdirbdama, trečdalį savo uždarbio skiria vargstantiems pagalbėti.

Daugelis galėtų pasekti šiuo pavyzdžiu, ypač tie, kuriems \$10 yra mažas pinigas. Tačiau sotūs ir vargo nematę žmonės vargstančiųjų dažnai nesupranta....

● Giesmės ir dainos konkursas. Amerikos Lietuvių R. Katalikų Vargonininkų Sąjunga paskelbė lietuviškos giesmės arba dainos chorui parašyti konkursą. Smulkesnes konkurso taisykles nurodo V. S-ga. Kviečiami konkurse dalyvauti lietuviai kompozitoriai, vyrai ir moterys, gyvenantieji visuose pasaulio kraštuose.

Konkursas baigiasi 1947 m. rugpjūčio 1 d.

● Mirė T. Bieliackinas. Teodoras Bieliackinas buvo bene vienintėlis lietuvis, ilgus metus išgyvenęs Islandijoje. Jis čia baigė universitetą, o vėliau daug bendradarbiavo vietinėj spaudoj, kalbėdavo per radio apie Lietuvą, laikydavo vietiniams žmonėms paskaitas.

Dabar sužinota, kad jisai, nors buvo dar gana jaunas, mirė vasario 17 d. šv. Juozapo ligoninėj. Palaidotas katalikų kapinėse.

● Lietuva visą žiemą šalo. Iš Lietuvoje leidžiamų bolševikiškų laikraščių

sužinome, kad šią žiemą, kuri buvo gana šalta, Lietuvos žmonės turėjo daug pašalti. Rusai, išvežę iš Lietuvos grūdus, gyvulius bei mėsą, pieną, kiaušinius, Lietuvai visiškai nieko nedavė. Kadangi iš Rusijos nebuvo gauta akmenų anglių, daugelis dirbtuvių žiemos metu turėjo užsidaryti, o apie gyvenamųjų namų apšildymą nebuvo galima nė pagalvoti.

Buvo patariama naudoti durpes, bet jų Lietuvoje labai maža ir nėra iškastų. Dėl kuro stokos miestuose neveikė pirtys.

● Bolševikai Lietuvos nepriklausomybės minėjime. Prancūzų okupacinėje zonoje Austrijoje, Innsbroke, lietuviai studentai vasario 16 d. proga surengė didelį vakarą. Vakarą rengti padėjo prancūzai, didžiulė ir puiki salė buvo gauta veltui. Buvo pakviesti aukšti prancūzų pareigūnai, taip pat anglų bei amerikiečių kariniai atstovai.

Prieš pat vasario 16 d. staiga studentams buvo pranešta, kad į vakarą turi būti pakviesti ir bolševikų atstovai, arba kitaip vakaras negalės įvykti. Studentai įteikė pakvietimus ir bolševikams, tačiau tikėjosi, kad jie neatvyks. Bet visi bolševikų atstovai, kurių čia yra trys, atvyko. Jų atvykimas visuose sukėlė labai didelį nusistebėjimą. Matyt ir patys bolševikai labai nesmagiai jautėsi, nes po oficialiosios dalies jie tuojau pasišalino.

● Judėjimo "laisvė" tremtiniams. Iki šio laiko tremtiniams iš stovyklų išeiti buvo griežtai draudžiama, jeigu jie negaudavo specialaus leidimo. Dabar kai kuriose stovyklose anglų zonoje įvesta "judėjimo laisvė": tremtiniai be leidimo gali išeiti iš stovyklos po 5 kilometrus (apie 3 mylias) į visas puses...

ŽINIOS IŠ KATALIKIŠKOJO PASAULIO

● **Jaunamečiai nusikaltėliai.** San Mateo apskrityje, Kalifornijoje, pagal Chief Probation Officer John S. Cowgill metinį raportą, labai padidėjo mažamečių nusikaltėlių skaičius. Jisai sako, kad didžiausia nusikaltimų priežastis yra religinio auklėjimo stoka. Devyni iš 10 jaunųjų nuskiautėlių nėra savo gyvenime buvę bažnyčioje.

Kitos priežastys, dėl kurių didėja jaunamečių nusikaltėlių skaičius, yra šios:

1. Labai padidėjęs divorsų skaičius. Praėjusiais metais trims jungtuvėms teko vienas divorsas.

2. Iškreipta Hollywoodo moralė. Filmose dažnai nusikaltėliai tampa herojais, o moterys rodomos pusnuogėmis.

3. Didelis pornografinių žurnalų skaičius, kuris vis didėja.

4. Stoka auklėjimo šeimose. Daugelių atvejų abu tėvai dirba, palikdami vaikus visai be priežiūros ir auklėjimo. Tačiau jei motina ir nedirba, jos vienos globos neužtenka; tėvas gi tuo tarpu dažnai su vaikais pasimato tik savaitgaliais.

Iš raporto aiškėja, kad didelę nusikaltimų dalį sudaro lytiniai nusikaltimai. Apskrityje iš 100 gimusių kūdikių 12 buvo nelegalūs kūdikiai.

Raporte pabrėžiama, kad amerikiečiai nemoka kovoti su nusikaltimais, nes yra statoma vis daugiau kalėjimų, nesirūpinant ir negalvojant, kaip tų nusikaltimų išvengti. Reikia išrauti nusikaltimų šaknis, tada nereikės tiek daug naujų kalėjimų.

● **Kolegija vėl atidaryta.** Garsioji jezuitų kolegija Feldkirch'e, Austrijoje, kuri buvo uždaryta nacių valdymo laikotarpiu, vėl atidaryta. Į ją jau įstojo 60 studentų.

● **Daug katalikų skautų.** Tarpamerikinės berniukų skautų tarybos generalinis sekretorius, Salvador Fernandez, iš Kubos, lankydamasis Jungtinėse Valstybėse, domėjosi Katalikų Bažnyčios ir skautų organizacijos santykiais.

Rev. Charles E. Bermingham, NCWC jaunimo departamento direktorius, paaiškino, kad skautų sąjunga, nors nėra religinė organizacija, pripažįsta religijos reikšmę žmonių gyvenime, todėl yra užgirta 116 diecezijų. Berniukų skautų sąjunga Jungtinėse Valstybėse turi 1,900,000 narių, iš kurių 400,000 yra katalikai.

Mergaičių skaučių sąjungoj taip pat dalyvauja daug katalikų.

● **Atstatomos bažnyčios.** Italijoje nuo 1945 metų liepos mėnesio iki 1946 metų pabaigos buvo atstatyta 1,912 karo sunaikintų bažnyčių. Dabar Italijoje yra apie 60,000 bažnyčių. Taip pat buvo atstatytas 261 pastatas, naudotas pamaldoms laikyti, ir 672 visuomeninės katalikų įstaigos.

Taip pat pranešama, kad karo metu buvo rekvizuota 15,000 bažnytinių varpų Italijos valdžios 1942 metais. Vėliau 1,700 varpų buvo išvežti į Vokietiją arba sunaikinti karo veiksmuose. Dabar bažnyčios vėl įsigijo 4,500 varpų. Apskaičiuojama, kad reikės bent keturių metų, kol bus įsigyti visi karo metu konfiskuoti varpai.

● **Sveikins mažuosius katalikus.** Bostono arkidiecezijos arkivyskupas Richard J. Cushing nutarė nuo Didžiojo šeštadienio kiekvienam naujai pakrikštytam vaikui pasiūsti pasveikinimą. Arkivyskupas sako, kad tai yra labai senas paprotys, nes jau pirmųjų amžių vyskupai kiekvienam naujam krikščioniui siūsdavo savo pasveikinimą.

PICTURE QUIZ:

Which one of these people gives the right reason for buying U.S. Bonds?

(ANSWER BELOW)

1. **Easy to save!** "I'm putting my money into U.S. Bonds because it's the *easiest* way for me to save a regular amount each week. So far, I've saved \$500 without missing the money!"

2. **Plans for the future!** "Ten years from now, the money I'll get for my U.S. Bonds will help to send my kids to college, or buy our family a new home."

3. **Rainy day!** "Maybe a rainy day's coming for me. Maybe it isn't. But I am taking no chances. That's why I'm buying all the U.S. Bonds I can through my Payroll Savings Plan."

THE ANSWER

Every one of these people gives the "right" reason—because there's more than one right reason for buying U.S. Bonds.

Whichever way you buy them—through Payroll Savings, or your local bank or post office—U.S. Bonds are the best investment you can make!

SAVE THE EASY WAY...BUY YOUR BONDS THROUGH PAYROLL SAVINGS

Contributed by this magazine in co-operation
with the Magazine Publishers of America as a public service.

